

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขหนึ่งร้อยเจ็ด

เรื่องเล่าเชิงพยากรณ์: จากเยโรโบอัมถึงโยสิยาห์และการฟื้นฟูทางโบราณ

Jeff Pippenger

2024-02-29

ในปี ค.ศ. 1844 โปรเตสแตนต์แห่งสหรัฐอเมริกาได้ถอนตัวออกจากขบวนการมิลเลอร์ไรต์ และเข้ารับตำแหน่งเชิงพยากรณ์ของตนในฐานะธิดาคนหนึ่งของบาบิโลน ดั่งที่มีแบบอย่างไว้โดยเยโรโบอัมผู้ทรงสถาปนาระบบการนมัสการปลอมขึ้น เมื่อสืบเผ่าทางเหนือของท่านได้แยกตัวออกจากอาณาจักรยูดาห์ทางใต้ ลูกวัวทองคำสองตัวของเยโรโบอัม ตัวหนึ่งอยู่ในเมืองเบธเอล (หมายถึง "พระนิเวศของพระเจ้า"/คริสตจักร) และอีกตัวหนึ่งอยู่ในดาน (หมายถึงการพิพากษา/รัฐ) เป็นแบบอย่างของระบบเทียมเท็จแห่งคริสตจักรและรัฐ ซึ่งเป็นแบบอย่างของสหรัฐอเมริกา องค์ประกอบทั้งสี่ของระบบปลอมแห่งคริสตจักรและรัฐของเยโรโบอัมได้ถูก วางแบบตามโครงสร้างเดียวกันทุกประการที่ปรากฏในการกบฏของอาโรน ดังนั้น ระบบการนมัสการปลอมของเยโรโบอัมจึงเป็นรูปเคารพของระบบการนมัสการปลอมของอาโรน

ระบบปลอมแปลงของเยโรโบอัมเป็นตัวแทนของระบบการนมัสการซึ่งโปรเตสแตนต์ยึดถือไว้ เมื่อโปรเตสแตนต์แยกตนออกจากขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สอง และกลายเป็นธิดา หรือเป็นรูปจำลองของสัตว์ร้ายแห่งกรุงโรมของอำนาจสันตะปาปา ในห้วงเวลาแห่งการสถาปนาระบบปลอมแปลงของเยโรโบอัมนั่นเอง ผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งจากยูดาห์ได้เผชิญหน้ากับแท่นบูชาและระบบการนมัสการเทียมเท็จของเขา ในปี ค.ศ. 1844 ณ จุดเริ่มต้นแห่งบทบาทของโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อในการสถาปนาระบบการนมัสการซึ่งถูกแทนไว้ว่าเป็นธิดาของโรม พวกมิลเลอร์ไรต์โดยความเชื่อได้เข้าไปสู่ห้องอภิสุทธิสถานแห่งสถานนมัสการในสวรรค์ และตระหนักถึงวันสะบาโต และด้วยเหตุนี้จึงเป็นตัวแทนของการตักเตือนเชิงพยากรณ์ต่อบรรดาธิดาทั้งหลายของโรม ผู้ซึ่งเลือกที่จะยังคงถือรักษาเครื่องหมายแห่งอำนาจของโรมต่อไป—คือการนมัสการในวันอาทิตย์

ผู้เผยพระวจนะแห่งยูดาห์ผู้ซึ่งเผชิญหน้ากับเยโรโบอัม ได้ประกาศคำพยากรณ์ขึ้น ณ ที่นั้นและในเวลานั้นทันที

และเขาร้องประกาศกล่าวโทษแท่นบูชานั้นโดยพระวจนะของพระยาห์เวห์ว่า "โอ แท่นบูชา แท่นบูชา พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูก่อน จะมีเด็กคนหนึ่งถือกำเนิดแก่ราชวงศ์ดาวิด มีนามว่าโยสิยาห์ และบนเจ้านั้นเขาจะถวายบรรดาปูโรหิตแห่งปุชนียสถานสูง ผู้เผาเครื่องหอมบนเจ้า และกระดุกมนุษย์จะถูกเผาบนเจ้า" และในวันเดียวกันนั้นเขาได้ให้หมายสำคัญไว้ว่า "นี่คือหมายสำคัญซึ่งพระยาห์เวห์ได้ตรัสไว้ ดูก่อน แท่นบูชาจะแตกออก และซีเฝ้าที่อยู่บนนั้นจะหกกระจายออกไป" 1 พงศกษัตริย์ 13:2, 3

คำพยากรณ์นั้นรวมถึงการกล่าวคำว่า "แท่นบูชา" ซ้ำสองครั้ง การกล่าวคำหรือวลีซ้ำในคำพยากรณ์เป็นสัญลักษณ์ของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง จึงซีให้เห็นถึงปี ค.ศ. 1844 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สองมาถึง และโปรเตสแตนต์ล้มลง กลายเป็นธิดาของบาบิโลน ในเวลาเดียวกันนั้น ผู้เผยพระวจนะได้ให้หมายสำคัญไว้ เช่นเดียวกับที่พวกมิลเลอร์ไรต์ในปี ค.ศ. 1844 ได้ตระหนักถึงหมายสำคัญของวันสะบาโต เมื่อเยโรโบอัมชมผู้เผยพระวจนะในชื่อพระคัมภีร์ถัดไป มือของเขาก็เป็นอัมพาต อันเป็นการอ้างถึงเครื่องหมายของบาบิโลนซึ่งถูกบังคับให้รับไว้ที่หน้าผากหรือที่มือ และซึ่งเมื่อได้รับในฝ่ายจิตวิญญาณแล้ว ย่อมทำให้บุคคลนั้นพิการไปชั่วนิรันดร์

เพื่อจุดประสงค์ของการศึกษานี้ เรากำลังพิจารณาคำพยากรณ์ซึ่งผู้เผยพระวจนะได้ประกาศไว้ โดยระบุว่า “a child shall be born unto the house of David, Josiah by name; and upon thee shall he offer the priests of the high places that burn incense upon thee, and men’s bones shall be burnt upon thee.” โยสิยาห์หมายความว่า “รากฐานของพระเจ้า” และเป็นตัวแทนของรากฐานทั้งหลายของแอ็ดเวนติสม์ซึ่งได้ถูกวางขึ้นในประวัติศาสตร์เดียวกันกับการสถาปนาระบบนมัสการเทียมเท็จของเยโรโบอัมได้เป็นแบบไว้ เหนือระบบนมัสการเทียมเท็จที่เยโรโบอัมได้สถาปนาขึ้นนั้น โยสิยาห์จะลงโทษบรรดาปุโรหิตผู้เป็นผู้นำในการนมัสการปลอมแปลงนั้น

ผู้พยากรณ์ผู้นั้นไม่เชื่อฟังพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่ห้ามมิให้เขากลับไปทางเดิมที่เขาได้มาในการสถาปนาเยโรโบอัม และห้ามมิให้รับประทานหรือดื่มในเบธเอล

เมื่อเขาได้รับประทานอาหารของผู้พยากรณ์เท็จแห่งเบธเอล

เขาจึงถูกตั้งไว้เป็นสัญลักษณ์แห่งความตายที่จะมาถึงบรรดาผู้ซึ่งภายหลังปี 1844

จะเลือกหันกลับไปและรับเอาหลักคำสอนและวิถีวิทยาเชิงพยากรณ์อันเป็นเท็จของโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทรามดังที่เป็นภาพแทนโดยการกบฏในปี 1863 เติงมรณะของบรรดาผู้ที่กบฏในปี 1863

จะเป็นเพียงมรณะเดียวกันกับของผู้พยากรณ์เท็จแห่งเบธเอล

เติงมรณะของโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทรามนั้นคือประวัติศาสตร์ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 จนถึงปี 1844 เมื่อพวกเขา—ประชากรที่พระเจ้าเคยทรงเลือกไว้แต่เดิม—ถูกทอดผ่านไป

และกลายเป็นธิดาทั้งหลายของโรม

เติงมรณะของแอ็ดเวนติสม์แบบเลาดีเซียก็จะอยู่ระหว่างวันที่ทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ลงมาในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ดังที่ได้เกิดขึ้นแล้วในปี 1840 กับโมงยามแห่งแผ่นดินไหวครั้งใหญ่

ซึ่งเป็นภาพแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า

เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 การประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันได้เริ่มต้นขึ้น

และทูตสวรรค์ได้เริ่มเคลื่อนผ่านกรุงเยรูซาเล็ม วางเครื่องหมายไว้ที่หน้าผากของบรรดาผู้ที่ถอนหายใจและร้องไห้เพราะสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งหลายที่ได้กระทำกันบนแผ่นดินนั้น (สหรัฐอเมริกา) และในคริสตจักร

(ลาวาดีเซียนแอ็ดเวนติสม์) เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

บาปของบรรพบุรุษซึ่งเป็นภาพแทนโดยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนสี่ประการในเอเสเคียล

ได้กลายเป็นความจริงแห่งการทดสอบที่มีอยู่ในปัจจุบันในกระบวนการประทับตราซึ่งได้เริ่มต้นขึ้นในเวลานั้น

บททดสอบแห่งปี ค.ศ. 1863 เกี่ยวข้องกับรากฐานของขบวนการมิลเลอไรต์ ดังที่แสดงไว้โดย “เจ็ดกาลเวลา” แห่งเลวีนิติ บทที่ยีลิบหก ซึ่งได้ถูกปฏิเสธไปในปี ค.ศ. 1863

บททดสอบนั้นเกี่ยวข้องกับความเต็มใจหรือความไม่เต็มใจที่จะหันกลับไปสู่ทางโบราณของเยเรมีย์

เพื่อจะพบการพักสงบแห่งฝนชุกปลายฤดู บททดสอบแห่งปี ค.ศ. 1888 คือข่าวสารถึงคริสตจักรเลาดีเซีย

ดังที่ผู้ปกครองโจนส์และวากโกเนอร์ได้นำมา ซึ่งก็เป็นข่าวสารแห่งการทรงชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อด้วย

ในปี 1856 ข่าวสารถึงคริสตจักรเลาดีเซียได้มาถึงขบวนการของพวกมิลเลอไรต์เป็นครั้งแรก

และได้มาพร้อมกับความสว่างที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับ “เจ็ดกาล”

แต่ทั้งประสบการณ์ซึ่งแทนด้วยบรรดาวิธีเยียวยาในข่าวสารถึงเลาดีเซีย

และทั้งข่าวสารแห่งประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ ได้ถูกปฏิเสธในปี 1863 ประสบการณ์นั้นถูกแทนโดยนิมิต (mareh) แห่ง “การปรากฏ” และนิมิต (chazon) แห่ง “ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์”

ซึ่งทั้งสองอย่างนั้นถูกปฏิเสธ ทั้งนิมิตทั้งสองนั้นได้พบความสำเร็จของมันแล้วเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 1844

และสิบเก้าปีต่อมามันทั้งสองก็ถูกปฏิเสธ เพราะพระเยซูทรงระบุปลายกับต้นเสมอ

เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 บททดสอบแห่งการกบฏของปี 1863 และ 1888 ได้กลับมาเป็นความจริงสำหรับการทดสอบอีกครั้ง เพราะทั้งสองเชื่อมโยงอยู่กับทางโบราณของเยเรมีย์ ในวันนั้น ชาวสารฟนซุกปลายฤดูได้มาถึง และบททดสอบของปี 1919 ก็ได้มาถึงด้วยเช่นกัน เพราะในปี 1919 ชาวประเสริฐเทียมเท็จเกี่ยวกับพระคริสต์ผู้ปราศจากนัยสำคัญเชิงพยากรณ์ใด ๆ ได้ถูกเสนอขึ้นในฐานะชาวสารฟนของ "สันติภาพและความปลอดภัย" เมื่อทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์แห่งวิวรณ์ บทที่สิบแปด ได้ลงมาในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ข้อหนึ่งถึงข้อสามก็ได้สำเร็จ และข้อหนึ่งถึงข้อสามเป็นตัวแทนของชาวสารแห่ง "เสียงแรก"

"บัดนี้มีคำกล่าวที่ข้าพเจ้าได้ประกาศหรือว่า นครนิวยอร์กจะถูกกวาดล้างไปด้วยคลื่นยักษ์? สิ่งนี้ข้าพเจ้าไม่เคยกล่าวเลย ข้าพเจ้าได้กล่าวว่า เมื่อข้าพเจ้ามองดูอาคารใหญ่โตทั้งหลายที่กำลังก่อสร้างขึ้นที่นั่น สูงขึ้นเป็นชั้นแล้วชั้นเล่า ข้าพเจ้าได้กล่าวว่า 'จะมีภาพเหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวเพียงใดเกิดขึ้น เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงลุกขึ้นเพื่อเขย่าแผ่นดินโลกอย่างน่าสะพรึงกลัว! แล้วถ้อยคำในวิวรณ์ 18:1-3 จะสำเร็จเป็นจริง' วิวรณ์บทที่สิบแปดทั้งหมดเป็นคำเตือนถึงสิ่งที่กำลังจะมาสู่โลก แต่ข้าพเจ้าไม่ได้รับความกระจ่างเป็นพิเศษเกี่ยวกับสิ่งที่จะมีมาถึงนิวยอร์ก นอกจากว่าข้าพเจ้าทราบ ว่า วันหนึ่งอาคารใหญ่โตทั้งหลายในที่นั้นจะถูกโค่นลงด้วยการพลิกผันและการคว่ำลงโดยฤทธาณภาพของพระเจ้า จากความกระจ่างที่ประทานแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทราบว่าความพินาศมีอยู่ในโลก เพียงพระดำรัสคำเดียวจากองค์พระผู้เป็นเจ้า เพียงการแตะต้องครั้งเดียวด้วยฤทธาณภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ โครงสร้างหิม่าเหล่านี้ก็จะพังทลายลง จะมีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นซึ่งความน่าสะพรึงกลัวของมันเราไม่อาจจินตนาการได้" Review and Herald, July 5, 1906.

เมื่อทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบแปดมาถึง ฟนซุกปลายฤดูได้เริ่มโปรยลงมา และ "การโต้แย้งเชิงพยากรณ์" ที่ปรากฏในอาบาคูกบทที่สองก็ได้เริ่มต้นขึ้น การโต้แย้งนั้นว่าด้วยระเบียบวิธีสองประการในการทำความเข้าใจคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ และสารแห่งฟนซุกปลายฤดูที่เป็นเท็จกับที่เป็นจริง การโต้แย้งสิ้นสุดลงเมื่อ "เสียงที่สอง" แห่งวิวรณ์บทที่สิบแปดมาถึง และระบุถึงการเริ่มต้นแห่งการพิพากษาเชิงบริหารของพระเจ้าต่อบาบิโลนสมัยใหม่ และทรงเรียกฝูงแกะอื่นของพระเจ้าให้ออกมาจากบาบิโลน การมาถึงของเสียงที่สองเป็นเครื่องหมายถึงจุดสิ้นสุดของประวัติศาสตร์แห่งการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ซึ่งมีภาพแทนโดยสิ่งนำสะอิดสะเอียนประการที่สี่ และสิ่งนั้นในทางกลับกันเป็นภาพแทนของอาเวนตีสม์แบบเลาดีเชียนที่สี่และรุ่นสุดท้าย ซึ่งกำลังกัมกราบดวงอาทิตย์ ณ กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึงนั้น

เตียงมรณะของโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อ ระหว่างการเสด็จลงมาของทูตสวรรค์กับประตูที่ปิดลงในปี 1844 เป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงเตียงมรณะของแอดเวนติสต์แบบลาโอติเซีย ระหว่างการเสด็จลงมาของทูตสวรรค์กับประตูที่ปิดลงของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึง ผู้เผยพระวจนะจากยูดาห์ถูกฝังไว้ในหลุมศพเดียวกันกับผู้เผยพระวจนะมุสาแห่งเบธเอล และเมื่อกษัตริย์โยสิยาห์ทรงเริ่มการปฏิรูปของพระองค์ พระองค์ได้ทรงยืนอยู่ต่อหน้าหลุมศพนั้นเอง การปฏิรูปของกษัตริย์โยสิยาห์ ผู้ซึ่งพระนามของพระองค์เป็นตัวแทนของ "รากฐานทั้งหลายของพระเจ้า" ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อพระเจ้าทรงเริ่มนำประชากรของพระองค์ในวาระสุดท้ายกลับไปสู่รากฐานเหล่านั้นในวันที่ 11 กันยายน 2001

การปฏิรูปของพระองค์ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อมีการรับเอางานแห่งการบูรณะพระวิหารขึ้นมาดำเนินการ

และอยู่มาในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลกษัตริย์โยสิยาห์ กษัตริย์ทรงใช้ซาฟานบุตรอาสาลิยาห์ บุตรเมซุลลามราชเลขา ไปยังพระนิเวศของพระยาห์เวห์ ตรัสว่า "จงขึ้นไปหาฮิลคียาห์มหาปุโรหิต

เพื่อให้ท่านรวบรวมเงินที่ได้นำเข้ามาในพระนิเวศของพระยาห์เวห์
ซึ่งบรรดาผู้เฝ้าประตูได้เก็บรวบรวมมาจากประชาชน
และให้พวกเขามอบเงินนั้นไว้ในมือของผู้ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลพระนิเวศของพระยาห์เวห์
และให้คนเหล่านั้นจ่ายแก่บรรดาผู้ทำงานซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระยาห์เวห์
เพื่อซ่อมแซมส่วนที่ชำรุดของพระนิเวศนั้น คือให้แกะช่างไม้ ช่างก่อสร้าง และช่างสกัดหิน
และเพื่อซื้อ ไม้และศิลาที่สกัดแต่งแล้วมาซ่อมแซมพระนิเวศ”
แต่ก็มีได้มีการคิดบัญชีกับพวกเขาในเรื่องเงินที่มอบไว้ในมือของเขา
เพราะพวกเขาปฏิบัติด้วยความซื่อสัตย์ แล้วฮิลคียาห์มหาปุโรหิตกล่าวแก่ซาฟานราชาเลขาว่า
“ข้าพเจ้าได้พบหนังสือธรรมบัญญัติในพระนิเวศของพระยาห์เวห์” และฮิลคียาห์ก็ส่งหนังสือนั้นให้ซาฟาน
และเขาก็อ่าน แล้วซาฟานราชาเลขาเข้าเฝ้ากษัตริย์ และกราบทูลถวายรายงานแด่กษัตริย์ว่า
“บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ได้รวบรวมเงินที่พบในพระนิเวศ และได้มอบไว้ในมือของบรรดาผู้ทำงาน
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลพระนิเวศของพระยาห์เวห์” และซาฟานราชาเลขากราบทูลกษัตริย์อีกว่า
“ฮิลคียาห์ปุโรหิตได้มอบหนังสือเล่มหนึ่งให้แก่ข้าพระองค์”
แล้วซาฟานก็อ่านหนังสือนั้นถวายต่อพระพักตร์กษัตริย์ และอยู่มา
เมื่อกษัตริย์ทรงสดับถ้อยคำแห่งหนังสือธรรมบัญญัติ ก็ทรงนึกถวิลของพระองค์
แล้วกษัตริย์ทรงบัญชาฮิลคียาห์ปุโรหิต อาหิคาบบุตรซาฟาน อัคโบรบุตรมิคายาห์ ซาฟานราชาเลขา
และอาสาพยาห์ข้าราชการสำนักของกษัตริย์ว่า “จงไปทูลถามพระยาห์เวห์แทนเรา และแทนประชาชน
และแทนยูดาห์ทั้งหมด เกี่ยวกับถ้อยคำแห่งหนังสือที่ได้พบนี้
เพราะพระพิโรธอันใหญ่หลวงของพระยาห์เวห์ได้ลุกลิงลงมาถึงเรา
เนื่องจากบรรพบุรุษของเรามิได้เชื่อฟังถ้อยคำแห่งหนังสือนี้ ที่จะกระทำตามทุกสิ่งซึ่งเขียนไว้เกี่ยวกับเรา” 2
พงศกษัตริย์ 22:3-13

คำพยากรณ์ที่ว่าเด็กคนหนึ่งจะถือกำเนิดมาและมีนามว่าโยสิยาห์ ระบุถึงวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เมื่อทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ทางภาพเสด็จลงมาและทรงนำประชากรของพระองค์ในวาระสุดท้ายกลับไปสู่หนทางโบราณ การเสด็จลงมาครั้งนั้นได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้แล้วโดยการเสด็จลงมาของทูตสวรรค์องค์เดียวกันในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840

การเสด็จลงมาทั้งสองครั้งล้วนเป็นเครื่องหมายแห่งการสำเร็จตามคำพยากรณ์เกี่ยวกับศาสนาอิสลาม บุคคลสำคัญทางประวัติศาสตร์ซึ่งนามของเขาเกี่ยวเนื่องกับการชี้นำล่วงหน้าและการประกาศเผยแพร่งานของพระองค์เกี่ยวกับความสำเร็จของคำพยากรณ์เรื่องเวลาแห่งศาสนาอิสลามที่พบในวิวรณ์ บทที่เก้า ซ็อลิบห่า คือ โยสิยาห์

ในการเสด็จลงมาทั้งสองครั้งของทูตสวรรค์ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 10 หรือ 18 นั้น ได้มีการกำหนดชื่อ “โยสิยาห์” ไว้ โยสิยาห์ ลิตซ์ ได้นำเสนอข่าวสารเรื่องอิสลามซึ่งสำเร็จตามคำพยากรณ์เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 และในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 คำพยากรณ์เรื่องการกำเนิดของเด็กคนหนึ่งชื่อโยสิยาห์ ซึ่งได้ถูกกล่าวไว้โดยผู้เผยพระวจนะที่ไม่เชื่อฟังในประวัติศาสตร์ของเยโรโบอัม ก็ได้สำเร็จขึ้นในแอตแลนติสม์แบบเลาตีเซีย เมื่อทูตสวรรค์ทรงนำประชากรในยุคสุดท้ายของพระองค์กลับไปสู่ประวัติศาสตร์พื้นฐานซึ่งการเผชิญหน้าระหว่างผู้เผยพระวจนะที่ไม่เชื่อฟังกับเยโรโบอัมได้บรรลุถึงความสำเร็จตามนั้น พระคัมภีร์ได้ระบุถึงคำพยากรณ์เกี่ยวกับโยสิยาห์ผู้จะมาถึง และเมื่อประวัติศาสตร์ซึ่งผู้เผยพระวจนะที่ไม่เชื่อฟังเป็นแบบอย่างนั้นถูกทำให้ซ้ำอีกครั้งในปี ค.ศ. 1844 คำพยากรณ์เรื่องชื่อของเขาก็ได้ถูกวางกลับเข้าไปอีกครั้งหนึ่งในเรื่องเล่าเชิงพยากรณ์.

ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

สิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ได้ทรงนำชนชาติของพระองค์ในยุคสุดท้ายกลับไปสู่หนทางเก่าแก่ของเยเรมีย์ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนระยะเวลาสี่สิบหกปีที่ทูตแห่งพันธสัญญาได้ทรงก่อสร้างพระวิหาร

เพื่อจะเสด็จมาถึงโดยฉับพลันในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

โยสิยาห์ได้ค้นพบค้ำสาปของโมเสสขณะที่ท่านเริ่มงานซ่อมแซมพระวิหาร

งานของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนได้รับการพรรณนาโดยอิสยาห์ว่าเป็นงานแห่งการฟื้นฟู

และพวกเขาจะสร้างบรรดาสถานที่ที่รกร้างแต่โบราณขึ้นใหม่

พวกเขาจะยกขุมบรรดาความปรักหักพังแต่เดิมขึ้น และพวกเขาจะซ่อมแซมบรรดาเมืองที่รกร้าง

คือบรรดาความปรักหักพังของหลายชั่วอายุคน อิสยาห์ 61:4

งานของโยสิยาห์ในการซ่อมแซมและฟื้นฟูพระวิหารนั้น

เป็นงานที่อิสยาห์ระบุว่าสำเร็จโดยประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้าย

เพราะบรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งหลายกล่าวถึงยุคสุดท้ายมากกว่ายุคสมัยที่พวกเขามีชีวิตอยู่

งานนั้นยังได้รับการเป็นแบบเล็งถึงโดยบรรดาผู้ที่ออกมาจากบาบิโลนในสมัยของเอซราอีกด้วย

เพราะเราเคยเป็นทาสอยู่ แต่พระเจ้าของเราได้ทรงละทิ้งเราไว้ในสภาพทาสนั้น

หากทรงสำแดงพระกรุณาแก่เราเฉพาะพระพักตร์บรรดาข้าศัตรีแห่งเปอร์เซีย

เพื่อประทานคราฟื้นฟูชีวิตแก่เรา เพื่อสถาปนาพระนิเวศของพระเจ้าของเรา

และเพื่อซ่อมแซมส่วนที่ปรักหักพังของพระนิเวศนั้น

และเพื่อประทานคราแก้แค้นแก่เราในยูดาห์และในเยรูซาเล็ม เอซรา 9:9

งานที่เอซราดำเนินอยู่นั้นสำเร็จลุล่วงเมื่อพวกเขาออกมาจากบาบิโลน

และงานนั้นเป็นภาพแทนของงานการฟื้นฟูพระวิหารที่โยสิยาห์กำลังกระทำ

เป็นงานที่อิสยาห์ระบุว่า เป็นของประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย และได้เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2001

ในพระธรรมวิวรณ์ ยอห์นก็ได้ระบุถึงงานนั้นเช่นกัน

แล้วเสียงซึ่งข้าพเจ้าได้ยินจากสวรรค์นั้นได้กล่าวกับข้าพเจ้าอีกว่า “จงไปหยิบหนังสือเล่มเล็กที่เปิดอยู่นั้น

จากมือของทูตสวรรค์ซึ่งยืนอยู่เหนือทะเลและเหนือแผ่นดิน” และข้าพเจ้าก็ไปหาทูตสวรรค์นั้น

และกล่าวแก่ท่านว่า “ขอหนังสือเล่มเล็กนั้นแก่ข้าพเจ้าเถิด” และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า

“จงรับไปและกินเสีย หนังสือนั้นจะทำให้ท้องของเจ้าเกิดความขมขื่น แต่ในปากของเจ้าจะหวานดุจน้ำผึ้ง”

และข้าพเจ้าก็รับหนังสือเล่มเล็กนั้นจากมือของทูตสวรรค์และกินเสีย

และในปากของข้าพเจ้าก็หวานดุจน้ำผึ้ง แต่เมื่อข้าพเจ้ากินแล้ว ท้องของข้าพเจ้าก็เกิดความขมขื่น

และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “เจ้าจะต้องพยากรณ์อีกครั้งหนึ่งต่อชนชาติทั้งหลาย ประชาชาติต่าง ๆ

ภาษาและกษัตริย์ทั้งหลายเป็นอันมาก” และได้มีการให้ไม้ลำอ้อแก่ข้าพเจ้าอันหนึ่งเหมือนไม้เท้า

และทูตสวรรค์นั้นยืนอยู่กล่าวว่า “จงลุกขึ้นและวัดพระวิหารของพระเจ้า ทั้งแท่นบูชา

และบรรดาผู้ที่นมัสการอยู่ในนั้น แต่ลานชั้นนอกซึ่งอยู่นอกพระวิหารนั้น จงเว้นไว้ อย่าวัดเลย

เพราะที่นั้นได้มอบให้แก่คนต่างชาติแล้ว และเขาทั้งหลายจะเหยียบย่ำนครบรูสนั้นอยู่สี่สิบสองเดือน

และเราจะประทานคราเหตุเดชแก่พยานทั้งสองของเรา และเขาทั้งสองจะพยากรณ์อยู่หนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน

โดยนุ่งหม้อผ้ากระสอบ” วิวรณ์ 10:8-11:3.

ในตอนนั้น ยอห์นเป็นตัวแทนของชาวมิลเลอไรต์ผู้ซึ่งได้รับประทานข่าวสารที่อยู่ในพระหัตถ์ของทูตสวรรค์เมื่อพระ

องค์เสด็จลงมาในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 แต่ผู้ซึ่งได้ประสบความผิดหวังอันขมขื่นในวันที่ 22 ตุลาคม

ค.ศ. 1844 ด้วย ขณะยืนอยู่ท่ามกลางความผิดหวังอันขมขื่นแห่งปี ค.ศ. 1844 นั้น ยอห์นได้รับแจ้งว่า

เขาในฐานะสัญลักษณ์ของประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย จะต้องทำซ้ำประสบการณ์ที่ปี ค.ศ. 1840 ถึง

ค.ศ. 1844 เป็นตัวแทนอยู่อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งชี้สว่างหน้าไปถึงวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

และไปจนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า เขาได้รับคำบอกกล่าวว่า

“เจ้าจะต้องเผยพระวจนะอีกครั้งต่อชนชาติทั้งหลาย และประชาชาติทั้งหลาย และภาษาทั้งหลาย

และกษัตริย์ทั้งหลาย” ซึ่งเป็นตัวแทนของทั้งโลกที่ได้รับความสว่างเมื่อทูตสวรรค์ลงมาในวิภวณที่สิบแปด

เมื่อประวัติศาสตร์ของวิหารนบที่สิบถูกทำซ้ำอีกครั้ง—“บรรทัดแล้วบรรทัดเล่า”

ในการเชื่อมโยงกับการระบุประวัติศาสตร์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อชนชาติของพระเจ้าในยุคสุดท้ายพยากรณ์อีกครั้งนั้น ยอห์นได้รับคำสั่งให้ “ลุกขึ้นและวัด” พระวิหารของพระเจ้า การ “วัด” ของเขาถูกระบุไว้อย่างเฉพาะเจาะจง เพราะเขาถูกวางไว้ในปี ค.ศ. 1844 ซึ่งในปีนั้นห้องของเขาถูกทำให้จมขึ้นด้วยความผิดหวังในวันที่ 22 ตุลาคม เขาได้รับคำสั่งให้วัดพระวิหาร แต่ให้ละเว้นลานพระวิหารภายนอกไว้ ซึ่งเขาได้รับแจ้งว่านั่นเป็นสัญลักษณ์ของเวลาของคนต่างชาติ เมื่อพวกเขาจะเหยียบย่ำลานนั้นอยู่เป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี หนึ่งในพันสองร้อยหกสิบปีนั้นสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1798 ยอห์นจะต้องเริ่มการวัดของเขาในปี ค.ศ. 1798 และละเว้นช่วงหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปีก่อนหน้านั้นไว้ ซึ่งเป็นช่วงที่พระวิหารฝ่ายวิญญาณและเยรูซาเล็มฝ่ายวิญญาณถูกเหยียบย่ำลง เขาคำสั่งยืนอยู่ ณ ความผิดหวังแห่งปี ค.ศ. 1844 ดังนั้น ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1798 ถึงปี ค.ศ. 1844 จึงเป็นเวลาสี่สิบหกปี สี่สิบหกปีนั้นเป็นสัญลักษณ์แทนพระวิหาร

เมื่อยอห์น—ตั้งที่ประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้ายจะต้องพยากรณ์อีกครั้ง ตั้งที่พวกเขาได้กระทำมาแล้วตั้งแต่ปี 1840 ถึงปี 1844—พวกเขาจะเริ่มต้นขึ้นเมื่อทูตสวรรค์องค์นั้นลงมา ณ การสำเร็จตามคำพยากรณ์ประการหนึ่งเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม งานแห่งการพยากรณ์อีกครั้งของพวกเขาจะต้องมีงานแห่งการวัดพระวิหาร และงานนั้นจะเป็นภาพแทนของการสืบค้น “วิถีโบราณ” ซึ่งก็คือประวัติศาสตร์ที่ “พระวิหาร” เป็นภาพแทน อันได้เริ่มต้นขึ้นในเวลาอวสานเมื่อปี 1798 และสิ้นสุดลงด้วยความผิดหวังครั้งใหญ่ในปี 1844 ขณะที่พวกเขาเริ่มต้นงานสืบค้นวิถีโบราณของเยเรมีย์ ซึ่งก็คือ “พระวิหารที่สร้างมาสี่สิบหกปี” ของยอห์น คำสาปแช่งของโมเสสก็ถูกพบในกองซากปรักหักพังที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วพระวิหาร และคำพยากรณ์เรื่องโยสิยาห์ผู้ที่จะมานั้นก็สำเร็จ งานของโยสิยาห์ยังถูกระบุไว้อีกครั้งหนึ่งโดยอิสยาห์:

และคนทั้งหลายที่ออกมาจากเจ้านั้นจะสร้างสถานที่ร้างโบราณขึ้นใหม่
เจ้าย่อมจะตั้งรากฐานของคนหลายชั่วอายุขึ้น และเจ้าจะได้ชื่อว่า ผู้ซ่อมแซมช่องโหว่
ผู้บูรณะหนทางเพื่อให้อยู่อาศัยได้ อิสยาห์ 58:12

ประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้ายจะต้องฟื้นฟู “หนทางสำหรับอยู่อาศัย” ซึ่งก็คือ “ทางโบราณ” ของเยเรมีย์ พวกเขาจะต้องสร้างบรรดาสถานที่ร้างเก่าแก่ขึ้นใหม่ ตั้งที่คนงานในประวัติศาสตร์ของโยสิยาห์และเฮสราห์กำลังกระทำอยู่ พวกเขาจะต้องใช้ระเบียบวิธีแห่ง “บรรทัดต่อบรรทัด” เพราะพวกเขาจะไม่เพียงแต่ “ยกขึ้น” ประวัติศาสตร์รากฐานของแอ็ดเวนติสม์ ซึ่งเป็นภาพแทนโดยพระวิหารที่สร้างอยู่สี่สิบหกปีเท่านั้น แต่ในการกระทำนั้น พวกเขาจะต้อง “ยกขึ้นซึ่งรากฐานของคนหลายชั่วอายุ” ด้วย พวกเขาจะต้องชี้ให้เห็นว่าทุกขบวนการปฏิรูปเป็นงานวางรากฐาน และว่า “บรรทัดต่อบรรทัด” นั้นชี้ถึงรากฐานแห่งวาระสุดท้ายในช่วงปี 1798 ถึง 1844 พวกเขาจะต้องซ่อมแซม “รอยแตก” และรอยแตกนั้นหมายถึงการปรแตกเริ่มแรกในภวขณะหรือกำแพง ซึ่งเปิดทางให้เกิดหายนะยิ่งขึ้นต่อไป “รอยแตก” ที่จะต้องได้รับการซ่อมแซมนั้นคือการกบฏในปี 1863.

เมื่อโยสิยาห์มาถึงในวันที่ 11 กันยายน 2001 ประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้ายได้กลับไปสู่ทางเก่าของเยเรมีย์ และเริ่มต้นวัดประวัติศาสตร์ของมิลเลอไรต์ พวกเขาค้นพบ “ช่องร้าว” พวกเขาระบุความจริงของอัญมณีในความฝันของมิลเลอร์ ขณะที่พวกเขากำลังสร้าง “ที่รกร้างเก่าแก่” ขึ้นใหม่ พวกเขาค้นพบ “เจ็ดเวลา” ตั้งที่โยสิยาห์ได้ค้นพบ และพวกเขาได้ฟื้นฟูความจริงแห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก และด้วยเหตุนี้จึงได้ยก “ความรกร้างครั้งก่อน” ขึ้น

เมื่อพวกเขาฟื้นฟูความรกร้าง “ครั้งแรก” และ “ครั้งสุดท้าย” แห่งเลวีนิติ บทที่ยีสืบหกลแล้ว พวกเขาจึงตระหนักว่าความรกร้างอย่างหนึ่งสิ้นสุดลงในปี 1798 และอีกอย่างหนึ่งสิ้นสุดลงในปี 1844 ดังนั้นงานของพวกเขาในการยกความรกร้างครั้งก่อนขึ้น จึงเป็น “ไม้ตะพด” นั่นเองที่ได้ประทานแก่ยอห์น อันทำให้เขาสามารถวัดพระวิหารได้

สิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ทรงนำประชากรของพระองค์กลับสู่หนทางโบราณ เพื่อพวกเขาจะได้พบชาวสารฝนชุกปลายฤดู และชาวสารฝนชุกปลายฤดูนั้นคือชาวสารแห่งอิสลามของวิบัติประการที่สาม เมื่อในที่สุดพวกเขาได้ค้นพบศิลาจารึกศักดิ์สิทธิ์สองแผ่นของฮาบากุก ตามที่แสดงไว้โดยแผนภูมิของผู้บุกเบิกปี 1843 และ 1850 พวกเขาเห็นว่ารากฐานนั้นรวม “วิบัติทั้งสาม” แห่งพระธรรมวิวรณ์ บทที่แปดไว้ด้วย และว่าวิบัติประการที่สองได้สิ้นสุดลงแล้วในประวัติศาสตร์แห่งรากฐานซึ่งพระวิหารของขบวนการมิลเลอไรต์ได้ถูกสถาปนาขึ้น จากนั้นพวกเขาจึงตระหนักว่าความเข้าใจเรื่องกฎแห่งการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามชั้นนั้น ได้ถูกสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ทรงวางไว้ก่อนแล้ว เพื่อว่าเมื่อพวกเขากลับไปสู่หนทางโบราณของเยเรมีย์ พวกเขาจะสามารถตระหนักถึง “การหยุดพักและการขึ้นบาน” ซึ่งคือชาวสารฝนชุกปลายฤดูของวิบัติประการที่สาม อันได้รับการระบุและสถาปนาไว้ร่วมกับพยานทั้งสองของวิบัติประการที่หนึ่งและที่สอง.

เราจะศึกษาต่อในบทความถัดไป

“ศัตรูกำลังแสวงหาที่จะเบี่ยงเบนจิตใจของพี่น้องชายหญิงของเราให้ออกไปจากงานแห่งการเตรียมชนชาติหนึ่งให้สามารถยืนหยัดอยู่ได้ในวาระสุดท้ายเหล่านี้ เล่ห์กลอันแยบยลของมันถูกออกแบบไว้เพื่อชักนำจิตใจให้หันเหไปจากภัยอันตรายและหน้าที่แห่งโมฆะยามนี้ พวกเขาถือว่าแสงสว่างซึ่งพระคริสต์เสด็จมาจากสวรรค์เพื่อประทานแก่ยอห์นสำหรับชนชาติของพระองค์นั้นเป็นสิ่งไร้ค่า พวกเขาสั่งสอนว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อยู่เบื้องหน้าเราในไม่ช้านี้มิได้มีความสำคัญเพียงพอที่จะต้องได้รับความเอาใจใส่เป็นพิเศษ พวกเขาทำให้ความจริงซึ่งมีต้นกำเนิดจากสวรรค์หมดฤทธิ์ไป และปล้นชิงประชากรของพระเจ้าให้สูญเสียประสบการณ์ในอดีตของตน โดยมอบวิทยาศาสตร์อันเท็จเทียมให้แก่เขาแทน”

“พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า จงยืนอยู่ตามหนทางทั้งหลาย และพิจารณาดู และจงถามถึงทางโบราณ ว่าทางดีนั้นอยู่ที่ไหน และจงดำเนินในทางนั้น” เยเรมีย์ 6:16

“อย่าให้ผู้ใดพยายามหรือถอนรากฐานแห่งความเชื่อของเรา—รากฐานที่ได้ถูกวางไว้ตั้งแต่เริ่มแรกแห่งงานของเรา โดยการศึกษาระวณะด้วยการอธิษฐานและโดยการทรงสำแดง บนรากฐานเหล่านี้ เราได้ก่อสร้างมาเป็นเวลาห้าสิบปีที่ผ่านมา มนุษย์อาจคิดว่าตนได้ค้นพบหนทางใหม่ และว่าตนสามารถวางรากฐานที่มั่นคงกว่ารากฐานซึ่งได้ถูกวางไว้แล้ว แต่สิ่งนี้เป็นการล่อลวงครั้งใหญ่ เพราะไม่มีผู้ใดสามารถวางรากฐานอื่นใดได้นอกจากรากฐานที่ได้ถูกวางไว้แล้ว”

“ในอดีต คนเป็นอันมากได้ลงมือก่อสร้างความเชื่อใหม่ และสถาปนาหลักการใหม่ ๆ ขึ้นมา แต่สิ่งทีพวกเขาสร้างนั้นตั้งมั่นอยู่ได้นานเพียงใด? ไม่นานมันก็พังทลายลง เพราะมิได้ตั้งอยู่บนพระศิลา”

“เหล่าสาวกชุดแรกมิได้ต้องเผชิญกับถ้อยคำของมนุษย์หรือ?

พวกเขามิได้ต้องฟังทฤษฎีอันเป็นเท็จทั้งหลาย แล้วภายหลังเมื่อได้กระทำทุกสิ่งแล้ว จึงยืนหยัดมั่นคง พลังกล่าวว่า: ‘เพราะว่ารากฐานอื่นใดนอกจากรากฐานที่ได้วางไว้แล้วนั้น ไม่มีผู้ใดจะวางได้อีก’ 1 โครินธ์ 3:11.”

“ฉะนั้น เราจึงต้องยึดมั่นความมั่นใจแรกเริ่มของเราไว้อย่างแน่วแน่จนถึงที่สุด
พระเจ้าและพระคริสต์ได้ทรงส่งถ้อยคำแห่งฤทธานุภาพมายังชนชาตินี้ เพื่อนำพวกเขาออกมาจากโลก
ที่ละประเด็น เข้าสู่ความสว่างอันแจ่มชัดแห่งความจริงสำหรับกาลปัจจุบัน
ด้วยริมฝีปากที่ได้รับการแต่งตั้งด้วยไฟบริสุทธิ์ ผู้รับใช้ของพระเจ้าได้ประกาศข่าวสารนั้น
พระดำรัสจากสวรรค์ได้ประทับตรารับรองความแท้จริงของความจริงที่ได้มีการประกาศแล้ว”
Testimonies, เล่ม 8, 296, 297.